

Mikłaszewska-Balcer

Kunice, pow. Legnica

Informator Archeologiczny : badania 2, 110-111

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko - osada wielokulturowa /halsztat CW i późny okres wpływów rzymskich/ położona jest na łagodnym i lewostronnym tarasie Nysy Łużyckiej, w miejscu półkolistym wysklepiającym się w kierunku doliny rzeki i wznoszącym się około 6 - 7 m od lustra wody. Południowa część osady odcięta torem kolejowym, położona jest całkowicie na polu ob. Leonarda Terlikowskiego, a północna częściowo na polu ob. Eugeniusza Machali.

W czasie od 1.VII. do 31.VII. przebadano swartą powierzchnię 317,5 m², zdejmując warstwę orną i pogłębiając wykop do głębokości około 50 cm.

Wynikiem prac jest odsłonięcie zachodniego skrzydła /dł. 16 m i szer. 7 m/ dużego budynku naziemnego, typu wielorodzinnego, o konstrukcji mieszanej - łątkowo-sumikowej i zrębowej. Budynek usytuowany jest wzdłuż linii wschód - zachód. Odkryto narazie dwa pomieszczenia przedzielone ścianką działową, wyraźnie niezależne od siebie, z paleniskami ułożonymi od strony południowej, slobalizowanymi po obu stronach ścianki działowej. Zachowane i czytelne ślady fundamentu budynku, dostarczyły ogromnej ilości szczegółów konstrukcyjnych, umożliwiających rekonstrukcję części naziemnych. Odkryto także 14 jam osadniczych, z których kilka związanych jest funkcjonalnie z budynkiem oraz 138 śladów po słupach, różnych budowli typu słupowego.

Budynek, na podstawie analizy odkrytego w jego obrębie materiału sabytkowego, datowany jest na Halsztat C-D i wiązany z ludnością kultury Łużyckiej. Pozostałe obiekty datowane są na późny okres wpływów rzymskich.

KUNICE, pow. Legnica

Konserwator Zabytków

Archeologicznych
na woj. wrocławskie

Badania prowadziła mgr Mikłaszeweka-Balcer.
Finansował WKZ we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko z okresu halstańskiego /kultura Łużycka/

W czasie od 2 do 16 lipca kontynuowano prace wykopaliskowe. Przebadano 17 grobów, mieszczących się na 1 arze. Były one popielnicowe, zawierały przeważnie po jednej popielnicy i kilkanaście, niekiedy nawet ponad dwadzieścia naczyń towarzyszących. Wśród nich spotyka się zarówno naczynia malowane, jak i jednobarwne, często bardzo bogato zdobione. Metale występują raczej rzadko - odkryto 3 szpile brązowe oraz kółeczka również brązowe. Wszystkie szpile wystąpiły pojedynczo w różnych grobach. W odróżnieniu od badań 1967 roku, w 1969 r. groby pojawiały się w dwóch warstwach - płytszej około 30 - 50 cm i głębszej około 60 - 80 cm. Groby znajdujące się blisko powierzchni były tak bardzo zniszczone, że na obecnym etapie /przed wyklejeniem ceramiki/ nie da się wychwycić ewentualnych różnic w materiale obu warstw. Warto zasygnalizować jednak dużą różnicę w ilości naczyń towarzyszących. Groby "głębsze" są bezwzględnie liczniej wyposażone, również tylko one zawierają wspomniane metale.

Cmentarzysko należy do środkowofląckiej grupy kultury Łużyckiej i może być datowane na okres HC.

KWĄCZAŁA-SPALONA, pow. Chrzanów

Muzeum w Chrzanowie

Badania prowadził mgr Cezary Popko. Finansował WKZ w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z okresu halstańskiego /G/.